U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Michala Mazance, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Okresního soudu Plzeň – město,** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Českým telekomunikačním úřadem,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu Plzeň - město pod sp. zn. 34 C 125/2008, o zaplacení 4780 Kč s příslušenstvím: žalobce **M. F.,** a žalovaného **M. H.,**

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 17. 2. 2011 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Okresní soud Plzeň - město domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Českým telekomunikačním úřadem ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 34 C 125/2008 týkající se zaplacení 4780 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobou doručenou dne 4. 4. 2008 Okresnímu soudu Plzeň – město se žalobce domáhal, aby okresní soud rozhodl, že *„je žalovaný povinen uhradit navrhovateli vzniklou škodu v hodnotě 4780.- Kč + soudní výlohy a náklady spojené s věcí“*. Z žaloby vyplynulo, že žalovaný nainstaloval žalobci zařízení k připojení k internetu a za instalaci a zařízení od něj převzal částku 4780 Kč. Dle tvrzení žalobce internetové připojení nefungovalo, žalovaný se jej proto několikrát pokusil zprovoznit. Protože se mu to však nepodařilo, *„zrušil“* žalobce smlouvu a žádal vrácení 4780 Kč za *„nefunkční zařízení, a to jako poškozování spotřebitele“*. Protože mu žalovaný předmětnou částku nevrátil, podal žalobce žalobu u Okresního soudu.

Okresní soud usnesením ze dne 27. 10. 2008, čj. 34 C 125/2008 - 30, řízení o žalobě zastavil pro nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že v žalobě označený žalovaný

nebyl způsobilý být účastníkem řízení. Okresní soud totiž žalovaného, který byl označen jako wifi – M. H., nedohledal v žádném z registrů či rejstříků a žalobce přes výzvu nedoložil žádné podklady ani vyjádření, ze kterých by vyplývalo, o jaký subjekt se jedná.

K odvolání žalobce Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 5. 1. 2009, čj. 61 Co 613/2008 - 48, usnesení soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že okresní soud mohl a měl zjistit, že žalovaným je M. H., fyzická osoba podnikající podle živnostenského zákona nezapsaná v obchodním rejstříku, což vyplývá z registru ekonomických subjektů.

Okresní soud následně usnesením ze dne 15. 4. 2009, čj. 34 C 125/2008 - 101, řízení o 4780 Kč zastavil s tím, že věc po právní moci tohoto usnesení postoupí Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že nárok žalobce není nárokem na náhradu škody, ale na vrácení ceny za poskytnutí neveřejné služby elektronických komunikací. K rozhodování o tomto nároku je podle okresního soudu příslušný Český telekomunikační úřad, okresní soud mu proto věc postoupil.

Pouze pro úplnost zvláštní senát uvádí, že proti usnesení okresního soudu ze dne 15. 4. 2009 podal žalobce odvolání, které okresní soud usnesením ze dne 14. 5. 2009, čj. 34 C 125/2008 - 132, pro opožděnost odmítl. Toto rozhodnutí okresního soudu k odvolání žalobce potvrdil usnesením ze dne 21. 12. 2009, čj. 61 Co 598/2009 - 154, i Krajský soud v Plzni, který také žalobce poučil o tom, že proti tomuto usnesení není možné podat dovolání, což žalobce – nedbaje poučení – učinil. Ze všech přiložených podkladů proto zvláštní senát zjistil, že okresní soud z důvodu následných řízení o odvolání a dalšího řízení dosud spis Českému telekomunikačnímu úřadu nepostoupil. To k dotazu zvláštního senátu potvrdil i Český telekomunikační úřad.

Okresnímu soudu však bylo při rozhodování známo, že Český telekomunikační úřad rozhodoval ve správním řízení spor mezi žalobcem a žalovaným. Konkrétně se jednalo o námitku žalobce na vyřízení reklamace žalovaným. Rozhodnutím ze dne 31. 7. 2008, čj. 28279/2008-634/VII, Český telekomunikační úřad námitku proti vyřízení reklamace zamítl. V rámci odůvodnění uvedl, že *„zhodnocením podkladů bylo zjištěno, že všechny podněty navrhovatele se týkají nároku na náhradu škody, který Český telekomunikační úřad není oprávněn posuzovat a vyhodnocovat, neboť to nespadá do jeho pravomoci, ale dle ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) občanského soudního řádu do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení. Žádnému jinému orgánu nepřísluší tuto otázku závazně rozhodnout a mí-li někdo důvodně za to, že mu porušením povinností jiného subjektu vznikla škoda, musí se se svým nárokem obrátit na soud“*.

Okresní soud z výše uvedeného rozhodnutí odvodil, že správní orgán odmítá svou příslušnost k rozhodování ve věci, a proto podal 17. 2. 2011 návrh na řešení kompetenčního sporu mezi ním a Českým telekomunikačním úřadem.

Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu:

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle odstavce 2 výše uvedeného ustanovení je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Pro nyní řešenou věc je proto rozhodné, zda správní orgán a soud popřeli svou pravomoc k rozhodnutí **v totožné věci individuálně určených účastníků**. Zvláštní senát nejprve posoudil, zda je splněna první podmínka - tedy individuálnost účastníků. Jak vyplývá z přiložených spisů, tato podmínka splněna je, protože jak soudní spor před okresním soudem, tak správní řízení u Českého telekomunikačního úřadu, probíhalo mezi stejnými subjekty, a to M. F. a M. H., jako podnikající osobou.

Zvláštní senát proto dále zkoumal, zda je naplněna i podmínka totožnosti věci, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Okresní soud odmítl svou příslušnost k rozhodování sporu o 4780 Kč, naopak správní orgán rozhodoval pouze o námitce proti vyřízení reklamace. V rámci odůvodnění sice obecně uvedl, že všechny podněty žalobce se týkají náhrady škody a k rozhodování je proto příslušný soud, ale to však nic nemění na tom, že nešlo o rozhodování v totožné věci. Český telekomunikační úřad bude muset posoudit tento konkrétní spor a následně zhodnotit, zda je k rozhodování ve věci nepříslušný. Dospěje-li k tomuto závěru, podá zvláštnímu senátu nový návrh na řešení záporného kompetenčního sporu mezi ním a okresním soudem. Zvláštní senát proto uzavřel, že návrh okresního soudu je předčasný.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem zvláštní senát návrh Okresního soudu Plzeň-město na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítl [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], neboť nejsou splněny podmínky takového řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. března 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu